

စိတ်ကူးဒီဇို

mgyc.com

ဇော်ကျော်
ညီသစ်ဆင်း
ကဗျာစု

mgyc.com

mgyoe.com

ဇော်ကျီ
ညီသစ်ဆင်း
ကဗျာစု

ကောင်စီဝင်တို့၏
ပုံနှိပ်ရေးနှင့်ဖြန့်ဖြူးရေးဌာန

ZG0002
1,000.00 KS

တရားဥပဒေကြမ်း

၃၅/၂၀၀၂(၁၀)

ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်များ

၈/၂၀၀၃ (၁)

ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်အဖွဲ့

ဇော်မောင်

ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်

ဦးမြင့်

ပုံနှိပ်သူ

ဦးထွန်းထွန်းဦး

အင်ကြင်းဦးပုံနှိပ်တိုက်

ကျွန်းတောလမ်း၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်ရှိန်

စန်းရောင်ရှိန်စာပေ

၄/၁၇၇၊ မေခလမ်း

မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်

အုပ်စု

၅၀၀

ထုတ်ဝေသည့်ကာလ

ဧပြီလ၊ ၂၀၀၃

တန်ဖိုး

၁၀၀၀ ကျပ်

အာဝိကာ

၁။	ပြောလိုက်ပါဘိ ဟောပါဘိ	၇
၂။	မအိုပွဲ	၉
၃။	စွမ်းရည်အလှ	၁၁
၄။	စွယ်စုံအလှ	၁၃
၅။	လုပ်အားအလှ	၁၄
၆။	ဂုဏ်အလှ	၁၅
၇။	ဝိရုရဒုက္ခ	၁၇
၈။	ပစ္စည်းအလှ	၂၆
၉။	ရပ်ရွာအလှ	၂၇
၁၀။	စကားအလှ	၂၉
၁၁။	သခင်အောင်ဆန်းတရား	၃၁
၁၂။	စာပေအလှ	၃၃
၁၃။	အိမ်အလှ	၃၄
၁၄။	ပြည်ချစ်အလှ	၃၇
၁၅။	လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲနေ့	၃၉

၁၆။	တို့ပြည်ထောင်စု	၄၂
၁၇။	တပ်မတော်နေ့ဆုတောင်း	၄၄
၁၈။	အာဇာနည်နေ့ဆန္ဒ	၄၈
၁၉။	မင့်အိမ်	၅၀
၂၀။	လွတ်လပ်ရေးနေ့တရား	၅၃
၂၁။	ပြည်ထောင်စုနေ့	၅၅
၂၂။	သူ့အပြုံး	၅၈
၂၃။	မင့်သဘော	၆၁
၂၄။	ဇေတဝန်နှင့် ရောဟိနီ	၆၅
-	အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း	၆၇

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သက်လှယ်၊ မင့်သားငယ်သည်
သက် နှစ်ဆယ်ပင် ပြည့်ခဲ့ပြီ။

သူ သုံးနှစ်သား၊ ဖော်ချင်းများနှင့်
အူယား ဖားယား
ကစားရာမှ၊ နွားရုပ်ချ၍
နတ်ကျသည့်သွင်၊ မင့်ရင်ခွင်သို့
ပြေးဝင်ပုန်းလာ၊ သူ့မူရာကို
ငါမြင်ခဲ့၏ မှတ်မိ၏။

မိုးကစိုစို၊ ကျီးအုပ်ပြို၍
ထိုမှ ဤမှ၊ တို့လမ်းမတွင်
ပျံကြ ဝဲကြ၊ ငရဲထသို့
အုံကြွမြည်အာ၊ မသာယာကို
ငါကြားခဲ့၏ မှတ်မိ၏။

ထိုနေ့၌ပင်၊ ထိုချိန်ထင်၏
 သခင်အောင်ဆန်း၊ ပြည်သူ့ပန်းသည်
 ပွင့်လန်းခါစ၊ ကြွလှိုက်ရ၏
 မြေခ သတင်း၊ မိုးကြိုးခွင်းသို့
 အိမ်တွင်း၊ အိမ်ပြင်၊ တို့လမ်းခွင်၌
 မချင့်မရဲ၊ ဝမ်းနည်းခံခက်
 မျက်စိ မျက်နှာ၊ ညှိုးကျရှာသည်
 ရွာဦးပိုင်းမှ သချိုင်းထိ။

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်း၏သားငယ်၊ နှစ်ဆယ်သက်စစ်
 သူတို့ခေတ်၌
 တိုင်းချစ် ပြည်ခင်၊ မြတ်စေချင်၏
 မင်းမြင် ငါကြား၊ စကားဥဒါန်း
 ဆန်း၏သတ္တိ၊ ဆန်း၏သမာဓိ
 ဆန်း၏ပညာ၊ ဆန်းမှာဆုံပေါင်း
 ယောက်ျားကောင်းတို့၊ ခေါင်းဆောင်သဘော
 မင့်သားချောကို
 ပြောလိုက်ပါဘိ ဟောပါဘိ။ ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကဗျာများ၊ စုလိုင် ၁၉၆၄။

မအိုပွဲ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်းနှင့် ငါနှင့်၊ စိတ်ချင်းသင့်၍
 အခွင့်သာခိုက်၊ မန်းတစ်ဝိုက်တွင်
 မဟိုက် မပန်း၊ တို့ရွှင်လန်းခဲ့
 လမ်းမကိုခွာ၊ လမ်းမြွှာကိုရွေး
 လမ်းသေးသေးက

ရှေးဟောင်းကျောင်းကန်၊ တံတိုင်းရံတည့်
 စစ်ဒဏ် မီးဒဏ်၊ ကာလဒဏ်မှ
 ခံနိုင်သရွေ့၊ ကျန်သရွေ့ကို
 တစ်နေ့ကလည်း ရောက်ခဲ့၏။

တောင်သမန်ကွင်း၊ တို့အဆင်းတွင်
 အင်းမြေမှာတွား၊ ကင်းခြေများသို့
 တံတားသာဟန်၊ ရှေးလက်ကျန်တည့်
 မိုးဒဏ် လေဒဏ်၊ ဖဝါးဒဏ်မှ
 ခံနိုင်သရွေ့၊ ကျန်သရွေ့ကို
 မနေ့ကလည်း ရောက်ခဲ့၏။

မြစ်ငယ်ဘက်မှာ မြို့အင်းဝတွင်
 ရှေးက နန်းတော်၊ ခုသော် ယာတော
 ကျုံးကော ကျုံးပက်၊ မြို့ရိုးအက်တည့်
 ပရွက် ခြံဒဏ်၊ ညောင်မြစ်ဒဏ်မှ
 ခံနိုင်သရွေ့၊ ကျန်သရွေ့ကို
 ယနေ့တွင်လည်း ရောက်ခဲ့၏။

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်းနှင့် ငါနှင့်၊ စိတ်ချင်းသင့်၍
 လွှင့်ခဲ့ပျော်မွေ့၊ ထိုသုံးနေ့တွင်
 တစ်နေ့တစ်မျိုး၊ ပုံသုံးမျိုးသည်
 အကျိုးအပဲ၊ အရွဲ့အစောင်း
 အဟောင်းအမြင်း၊ အိုမင်းလျှောကျ
 ပျက်ဟန်ပြ၏။

ပြောကြ ဟောကြ၊ တိုက်ကြ ခိုက်ကြ
 ပြုကြ ပြင်ကြ၊ နိုင်ကြ ရှုံးကြ
 ခင်းခဲ့ကြသည်၊ ရှေးကဇာတ်ထုပ်
 ရှေးရုပ်အစုံ၊ မှိုင်းမှုန်မှုန်ကား
 ကြိုက်ကြိုခဏ၊ ပြည်ဖုံးမ၍
 ကမြဲ ဆိုမြဲ မအိုပွဲ။ ။

ဇေတဝီ အမှတ် ၄၉၊ ဇူလိုင် ၁၉၆၄။

စွမ်းရည် အလှ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သားငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်ပညာမှာ စွမ်းသနည်း။

စွမ်းသည်ခြင်းရာ၊ ဆိုသည်မှာကား
စာတွေ့သက်သက်၊ စာမာန်တက်၍
စာထွက်များလျား၊ စကားတွတ်တွတ်
ရွတ်တတ် အံ့ဘနန်း၊ သည်အစွမ်းသည်
စွမ်းရည်မရိုး သူ့ကိုယ်ကျိုး။

စာတွေ့အသိ၊ ကိုယ်တွေ့ညှိ၍
မှန်၏ ကောင်း၏၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍
သတိထိန်းချုပ်၊ စိတ်ကောင်းအုပ်၍
အလုပ်ချစ်ခင်၊ ဂုဏ်ဟုမြင်၍
လိုချင်ကြိုးပမ်း၊ သည်အစွမ်းသည်
စွမ်းရည်မိုးထိုး အများကျိုး။ ။

ရှေ့ဆောင်လူငယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၁၊ ဩဂုတ် ၁၉၆၄။

စွယ်စုံ အလှ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သားငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်ပညာမှာ တော်သနည်း။

တော်သည်ခြင်းရာ၊ ဆိုသည်မှာကား
လက်ရာဆန်းသစ်၊ ခေတ်မီဆန်းပြား
တိုင်းခြားနည်းစုံ၊ အဖုံဖုံကို
တတ်ရုံမျှဖြင့် မပြီးသေး။

တို့မြေ တို့ရေ၊ တို့ အခြေနှင့်
တို့ငွေ တို့အား၊ တို့ စိတ်ထားနှင့်
စည်းဝါးကိုက်ညီ၊ ညိုကြဲစည်မှ
တော်သည် ယူဆ စွယ်စုံလှ။ ။

ရှေ့ဆောင်လူငယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၃၊
အောက်တိုဘာ ၁၉၆၄။

လုပ်အား အလှ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သားငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်အလုပ်ကို လုပ်မည်နည်း။

အလုပ်ခြင်းရာ၊ ဆိုသည်မှာကား
ကာယ ဉာဏ၊ စွမ်းပြအင်အား
တစ်ပါးပါးဖြင့်
မနားမသုန်၊ ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင်
လုပ်ရုံမျှဖြင့် မပြီးသေး။

စားဝတ်နေမှု၊ ဤသုံးခုကို
လူ့ဓမ္မတာ၊ ဆည်းပူးရာဝယ်
ပြည်ရွာအကျိုး၊ အများကျိုးလည်း
သယ်ပိုးပါမှ လုပ်အားလှ။ ။

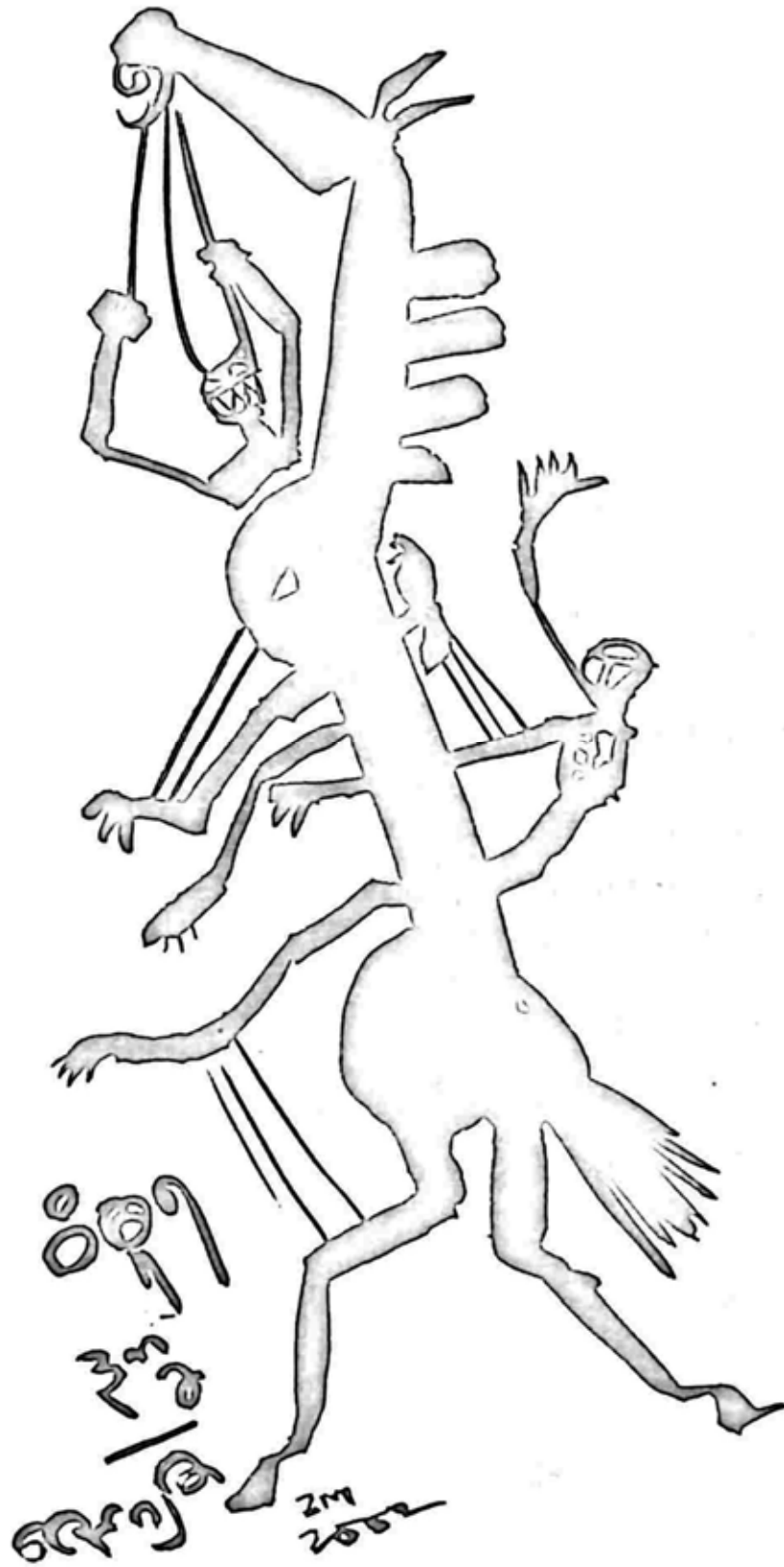
ဂုဏ်အလှ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သားငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်ဂုဏ်မျိုးကို ကြိုက်သနည်း။

ရွှေဂုဏ် ငွေဂုဏ်၊ ရာထူးဂုဏ်သည်
လူ့ဘုံလောက၊ အကာမျှတည့်
သူက ငြူစု၊ မကြည်ဖြူ၍
ခွာယူလိုက ခွာ၍ရ။

ရိုးဂုဏ် ဖြောင့်ဂုဏ်၊ ယဉ်ကျေးဂုဏ်သည်
လူ့ဘုံလောက၊ နှစ်သာရသည်
သူက ငြူစု၊ မကြည်ဖြူလည်း
ခွာယူမရ ကွာမကျ။ ။

ရှေ့ဆောင်လူငယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၅၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၆၄။

ဝိဂ္ဂဟ ဒုက္ခ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်းလည်း အသိ၊ ငါလည်းသိပြီ
 ဝိဂ္ဂဟမတ်၊ တရားတတ်၏
 သည်းပွတ်ဆိုလား၊ နှလုံးသားကား
 တရားသိမြင်၊ ပညာပင်ဟု
 ဇာတ်တွင်ထင်လင်း၊ ဆိုလိုရင်းကို
 မင်းလည်းအသိ၊ ငါလည်းသိသည်
 နေသိ လသိ အားလုံးသိ။

အန်ရွဲလက်လှ၊ ကောရဗျတွင်
 ဝိဂ္ဂဟမတ်၊ ရှိသတတ်
 ထိုမတ် မင်းခ၊ ဝိဂ္ဂဟသည်
 ဘောဂဝတီ၊ နဂါးပြည်သို့
 ကြွချီရောက်လာ၊ သောအခါဝယ်

နံ့သာလိမ်းကျံ၊ ပန်းမန်ဆင်မြန်း
 ခမ်းနားတင့်တယ်၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ
 နေတော်မူ၍
 သိမ်မွေ့ညံ့နု၊ သူ့ပညာကို
 သံချိုအေးမြ၊ ဟောဖော်ပြသော်
 နာဂ မဟေသီ၊ နာဂီမပုန်း
 တစ်နန်းလုံးပင်၊ ပြုံးကြ ရွှင်ကြ
 ဝိဇ္ဇာရသည်
 နာဂပြည်လှ ရောက်ခါမှ။

နဂါးပြည်ရောက်၊ လူပါမောက်သည်
 လျှောက်ပတ်တင့်တယ်၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ
 မနေရခင်၊ ယခင်ခါက
 နာဂ မဟေသီ၊ ရွှင်ကြည်မဆုံး
 မပြုံးရခင်၊ ယခင်ခါက
 ဖြစ်ကြသည်မှာ၊ ပြည်ဘောဂါဝယ်
 ဝိမလာမ၊ ဝိဇ္ဇာကို
 လောကလူတွင်၊ မတ်ဉာဏ်ရှင်ဟု
 ကြားလျှင် ကြားချင်း၊ ထိုသတင်းကြောင့်
 မတ်မင်းပညာ၊ နာချင်ရှာ၏
 နာချင်အာသာ၊ နာချင်ပါလည်း
 နာလိုလှကြောင်း၊ သူ မတောင်းခဲ့
 လဲလျောင်းဆောင်ဗွေ၊ တခွေခွေသည်

ရေစာမယူ မူခဲ့၏။

ထိုရောအခါ၊ မယ့်ရောဂါကို
ရာဇာ နာဂ၊ မေးကာလဝယ်
မမ မဟေသိ၊ မယ်နာဂီသည်
မပီကလာ၊ ပီကလာနှင့်
မယ့်မှာမချီ၊ ဒုက္ခပိပြီ
ဝိဂ္ဂရမတ်၊ နှလုံးမြတ်ကို
တပ်ခဲ့ချင်ခြင်း၊ မယ့်ရင်တွင်းဟု
မင်းကြီးကိုဆွ၊ ငိုချင်းချသည်
နာဂ မျက်ရည် ရွဲခဲ့၏။

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်းလည်းအသိ၊ ငါလည်းသိ၏
နန်းကြီးရွှေကြာ၊ ဝိမလာသည်
စိတ်မှာမြင်ကွင်း၊ အမတ်မင်းကို
ခံတွင်း နှုတ်ဖျား၊ နှလုံးသားဟု
နဂါးငိုယို၊ ဝိုးဝါးဆို၏
ဆိုလိုချင်ရင်း၊ ဆိုမရှင်းကို
မင်းသိ ငါသိ အားလုံးသိ။

နန်းကြီးရွှေကြာ၊ ဝိမလာသည်
ခန္ဓာကြွေမျှ၊ ငိုချင်းချသော်
နာဂစောထိ၊ နဂါးကြီးသည်၊ ပူမီးဗျာဖွား